

Úvodem

V minulém únorovém vydání Merkurovin jste asi zaznamenali, že většina článků a příspěvků se zabývala spíše významnými událostmi, ať již to bylo výročí naší školy nebo maturitní plesy 4. ročníků. V tomto čísle si někteří z vás ještě zavzpomínají na zimní lyžařský kurz a jak jsem tak poslouchala ohlasy, určitě se máte na co těšit. Učitelé i studenti se vrátili nadšení a z jejich příspěvků je to znát.

Jaro nám pomalu začíná naznačovat, že školní rok se už krátí, a je dobré se tedy pochlubit svými vědomostmi, které jste v průběhu studia získali. Mnozí jste měli možnost poměřit své znalosti v nejrůznějších soutěžích, ať už jazykových, nebo v matematice, výpočetní technice či jiných.

Zajímavý, ale také velmi náročný týden zažili studenti, kteří se zapojili do Projektu Erasmus+ a přivítali u nás své španělské přátele. Podrobný článek Mgr. M. Vikové a dojmy samotných účastníků "výměny" vás určitě osloví.

Pravidelní čtenáři již vědí, že v závěru každého čísla Merkurovin na vás čeká rozhovor s někým, kdo má k naší škole hodně blízko. Tentokrát naše paní ředitelka oslovila svého bývalého žáka, který si splnil svůj sen a je policistou a hasičem v jedné osobě.

V tomto čísle najdete:

Téma strana

Erasmus+
- Španělé u nás 2

Soutěžíme 3-4

Představujeme Vám:
Cesta do Bruselu 4

„Lyžák“ 5-6

Den učitelů 7

Absolventské okénko.. 8

Sportovní aktivity studentů OA

Každoročně se studenti naší školy zúčastňují sportovních soutěží, které vypravuje asociace školních sportovních klubů. Největší tům je i tento školní rok, kdy zájem našich žáků reprezentovat školu je vyšší než v letech minulých.

Povíce než deseti letech se uskutečnilo okružní kolo v basketbalu jak chlapců, tak dívek. Jednalo se o první soutěž, která se uskutečnila počátkem října v kladenské

běry. Organizačně všechno proběhlo podle plánu a všichni účastníci odjždili spokojeni.

Již druhou dekádu se studenti naší školy pravidelně účastní středoškolské futsalové ligy. Jedná se o celorepublikovou soutěž, kterou zajišťuje Fotbalová asociace České republiky. Za město třináctiletého působení na Obchodní akademii Dr. Edvarda Beneše jsme nedosáhli takového

Mgr. Jana Andryšková

Účastníme se také sportovních soutěží. Jak se našim žákům letos dařilo v basketbalu, volejbalu, florbalu a futsalu, si můžete přečíst v březnovém čísle Slánské radnice. Pokud se vám nedostala do rukou v tištěné podobě, můžete si prolistovat elektronickou verzi, kterou najdete pod tímto odkazem:

https://issuu.com/slanska-radnice/docs/radnice_03_2018

#EuropeForCulture pro náš projekt Erasmus+

V předposledním březnovém týdnu jsme ve škole hostili španělské partnery našeho projektu Erasmus+. Evropská komise schválila naši žádost o udělení značky Evropský rok kulturního dědictví 2018 se sloganem: **Naše dědictví**

NAŠE DĚDICTVÍ: SETKÁVÁNÍ MINULOSTI S BUDOUCNOSTÍ

2018
**EVROPSKÝ ROK
KULTURNÍHO
DĚDICTVÍ**
#EuropeForCulture

setkávání minulosti s budoucností. Důvodem rozhodnutí bylo, že naše iniciativa v rámci projektu Keltská kultura na území Čech a Galicie: podobnosti a rozdíly může přispět k dosažení cílů Evropského roku kulturního dědictví 2018, které byly schváleny Evropským parlamentem a Radou Evropské unie v článku Legal calling for the EYCH2018 (European Year of Cultural Heritage 2018).

← logo projektu

Keltská kultura na území Čech a Galicie
– podobnosti a rozdíly

Mgr. Martina Viková,
project manager projektu

Projekt Erasmus+ LA CULTURA CELTA EN BOHEMIA Y GALICIA: SMEJANZAS Y DIFERENCIAS

Bienvenidos a la República Checa - Španělé na návštěvě u nás

Tak jako na začátku listopadu vyrazila skupina 10 žáků a 2 pedagogové obchodní akademie do španělské Galicie za účelem poznání, jak to bylo s přítomností Keltů ve Španělsku, tak v březnu 18. 3. 2018 jsme na letišti v Praze uvítali naše španělské partnery. Čekal nás poměrně bohatý program. Uskutečnili jsme řadu aktivit spojených s tématem našeho projektu.

První pracovní den jsme strávili ve škole, odpoledne naše španělské partnery přivítal starosta města Slaný pan Hrabánek, a pak žáci 3. ročníku provedli hosty po městě a ukázali jim slánské pamětihodnosti.

V úterý byla velice příjemným úvodem do tématu návštěva Muzea T.G.M. v Novém Strašeci, kde jsme si vyslechli informace týkající se přítomnosti Keltů na území Čech. Teoretické bloky byly vždy proloženy praktickou částí, kdy jsme si mohli

vyzkoušet v praxi činnosti, kterým se Keltové věnovali v každodenním životě: drcení mouky, následná příprava plack a pečení, dojení kozy, lití, výrobu šperků... Další den jsme podnikli výlet do Dolních Břežan. V tamním Regionálním informačním centru si pro nás připravili velmi poutavou prezentaci, která byla následně doplněna opět interaktivními aktivitami, jako je tkaní, ražba mincí, střílení z luku. Unikátním a ústředním bodem expozice byla tzv. ZÁVIST CAVE (cave automatic virtual environment). Jedná se o multiprojekční zařízení, které je použito pro vizualizaci historických scén. Měli jsme tak jedinečnou možnost projít se na několik minut po keltském hradišti a seznámit se s životem našich předků.

snímek ze Závist cave

Jakousi třešničkou na dortu byl koncert skupiny Subulcus hrající "rozličnou hudbu časů starých a písne chátvy středověké". Myslím, že celý týden jsme si velmi užili. Naši španělští partneři odjížděli plni zážitků a nových dojmů. A co tento projekt znamená pro naše žáky? Své poznatky shrnuli do textového obláčku.

Mgr.
Martina
Viková

Soutěže v počítačových disciplínách

Měsíc březen je opravdu bohatý měsíc na pořádání různých soutěží středních škol, ve které studenti poměřují své znalosti a dovednosti v různých oblastech. K nim patří i soutěže v ovládání počítačových programů a psaní na klávesnici. Mezi těmito soutěžícími máme pravidelně i své studenty. V letošním roce si Barbora Bartošová a Tomáš Lacina, oba z 3. ročníku, vyzkoušeli své schopnosti v soutěži Office-arena, pořádané firmou Microsoft, v práci se základními programy této společnosti - Wordem, Excelem, PowerPointem a programem OneNote.

Požadavky na zpracování úloh byly opravdu náročné, přesto oba byli nominováni do krajského kola.

Další soutěž s podobným zaměřením je soutěž v grafických disciplínách, kde oba studenti soutěžili v disciplíně Wordprocessing, což je profesionální úprava textu ve Wordu podle zadání a na čas. I když se neumístili na předních příčkách, odnesli si ze soutěží spoustu nových poznatků a vědomostí a chuť zkusit to příští rok znovu. Této soutěže se zúčastnili další tři studenti, ale v jiné disciplíně Opis - psaní na klávesnici. Studentka 3. ročníku Lucie Kobylková se umístila v silné konkurenci na pěkném osmém místě, student 2. ročníku Tomáš Mareš na jedenáctém místě. Třetí student, Ondřej Budil, se sice neumístil, ale jako nováček soutěže posbíral nové zkušenosti. Věříme, že v dalším roce budou naši žáci opět reprezentovat školu v těchto počítačových disciplínách.

Ing. Iva Vršínská

Soutěž ITE pohledem soutěžícího

V úterý, 27. března 2018 jsem se za doprovodu profesorek pí. Ing. Vršínské a Ing. Víškové společně i s dalšími vybranými studenty zúčastnil soutěže ve Wordprocessingu. Ta se konala v Obchodní akademii ve Vlašimi, 100 km vzdáleného města od Slaného. Pokyny odjezdu nám byly naprosto jasné, v 5:55 ráno před školou. Samotná cesta trvala necelé 2 hodiny. V tak brzkých hodinách jsme ji však všichni prospali. Hned po příjezdu nás uvítala osobní průvodkyně, která nás provedla po areálu. Každý soutěžící zde dostal středně velkou žlutou papírovou tašku s několika drobnostmi, jako byla infokarta o městě Vlašimi, propiska či balení Skittlesek. Největší radost jsme měli z 16GB flash disku, z kterého jsme byli nadšeni snad úplně všichni. Ze začátku působilo prostředí lehce chaoticky, učitelé a pověření žáci čtvrtých ročníků byli zmateni, kde vlastně jaká soutěž probíhá. Později se ale vše vrátilo zpátky na svou kolej a celá soutěž proběhla vcelku zdařile. Školou nám byl i zajištěn výlet na zdejší zámek Vlašim, kde jsme měli možnost podívat se například na výstavu zbraní z první poloviny 20. století. Nakonec přišlo na vyhlášení těch nejlepších. Já se bohužel na žádném dobrém místě neumístil, ale za to jsem si s sebou odnesl mnoho dobrých zkušeností.

Budu pevně bojovat za to, abych se příští rok zasloužil alespoň o nějaké to hezké TOP 3 místo.

Tomáš Lacina, 3. A

Jazyková olympiáda obchodních akademií Louny

Olympiáda se konala 20. 3. 2018 v Lounech a zúčastnili se jí studenti, kteří se umístili na předních místech ve školním kole olympiády v anglickém a německém jazyce.

V anglickém jazyce obsadil 4. až 5. místo T. Lacina, 6. místo S. Skorkovská (ze 40 soutěžících), v německém jazyce se umístil na 8. místě z 20 soutěžících D. Kadeřábek, všichni jsou žáky 3. ročníku.

Rozdíly mezi jednotlivými soutěžícími byly v rozmezí jednoho bodu. Studenti byli pochváleni za vysokou úroveň znalosti jazyka. Olympiáda byla velmi dobře organizačně zvládnuta zkušenými vyučujícími.

Mgr. Lenka Jelínková

Soutěž Matematický Klokán

Jako každoročně i letos se naše škola zúčastnila soutěže Matematický Klokán. Tato soutěž, původem z Austrálie, jak sám název napovídá, se v současnosti organizuje ve více než 30 zemích světa včetně České republiky. Žáci základních i středních škol ji absolvují v jeden den všichni současně, letos to bylo 16. března.

Soutěž je rozdělena do pěti kategorií podle věku účastníků. Naši studenti se pravidelně účastní kategorie Junior (1. a 2. ročník střední školy). Studenti řeší 24 úloh zaměřených na matematické a logické úvahy. Tyto úlohy jsou rozděleny do tří kategorií po osmi úlohách podle náročnosti příkladů.

První část obsahuje příklady za 3 body, druhá za 4 body a třetí za 5 bodů. Za špatnou odpověď se řešiteli strhává jeden bod bez ohledu na kategorii. Řešitel vstupuje do soutěže s 24 body a celkem může získat 120 bodů. Vyhodnocení soutěže pak probíhá na úrovni jednotlivých škol, okresů, kraje a na úrovni celorepublikové.

Letos se soutěže v naší škole zúčastnilo 59 studentů prvních a druhých ročníků, první tři místa obsadili se stejným počtem 46 bodů Tereza Trochová a Barbora Vaculová z 1. A a Miroslav Hrůnek z 2. A

Nejlépším řešitelům blahopřeji a všem ostatním soutěžícím děkuji za aktivní účast v soutěži.

Mgr. Jana Košutová

Soutěž v manažerské simulační hře UNISIM

Dne 16. března se zúčastnili žáci třetího ročníku základního kola soutěže v manažerské simulační hře UNISIM. Za školu mohly soutěžit maximálně 4 týmy, které tvořili vždy dva studenti.

Za naši školu to byly následující týmy: Pat & Mat – Petr Kotrč a Martin Kovačík, De-sin – Tomáš Lacina, Bezva holky – Miroslava Rusáková, Nikola Benešová, Doman – Dominika Dolejší, Antonie Ulmová.

Všichni se poctivě připravovali v přípravných hrách. V samotné soutěži si vedli skvěle. Ve svých skupinách se umístili Pat & Mat na 2. místě, Bezva holky na 4. místě, De-sin na 7. místě a Doman na 1. místě, díky kterému se dostali do semifinále soutěže, které se bude konat 18. dubna v Plzni. Finále se případně bude konat 19. 4. taktéž v Plzni. Jelikož se děvčata umístila celkově první, držíme jim palce, ať vyhrají. Případná výhra by znamenala dostat na rok zdarma licenci na manažerskou simulační hru UNISIM.

Ing. Martina Dlouhá

Návštěva Bruselu

Ve dnech 15. a 16. 3. jsem absolvovala služební cestu do Bruselu. Jednalo se o akci pořádanou Evropskou komisí pro vyučující na témata týkající se EU a jejich zařazení do výuky. Celkem nás bylo 20 vyučujících z různých koutů ČR, převážně ze středních škol. Součástí cesty bylo i navštívení evropských institucí. Byli jsme v budově Charlemagne, kde sídlí orgány Evropské komise. Zde probíhaly přednášky na témata: Role Evropské komise, Výzvy a příležitosti pro Český vzdělávací systém z perspektivy EU, Právo v EU.

Dále jsme navštívili budovu Evropského parlamentu, kde jsme si poslechli povídání o Roli a fungování Evropského

parlamentu. Druhý den jsme strávili v budově Berlaymont, hlavní sídlo Evropské komise. Témata druhého dne mě bavila více a jednalo se o témata: „Učit o Evropě“ – materiály pro učitele, EU & Já – kampaně pro mládež, Nediskriminace a sociální začleňování. Součástí bylo i setkání s euro komisařskou Věrou Jourovou, které bylo velmi zajímavé. Diskutovali jsme na různá témata a pí Jourová nám povídala o svém postavení, vyjednávací pozici v rámci Evropské komise a svých úspěších a prohrách.

Poslední zastávkou byla návštěva Domu evropských dějin. Jedná se o výstavu s 6 stálými expozicemi, kde jsou zobrazeny veškeré dějiny Evropy od jejího formování až po současnost a budoucí trend EU. Myslím si, že se jedná o velice zdařilé dílo, protože je zde přesně vidět, proč EU vznikla a jaká je její funkce. Tato akce mě velice obohatila nejenom ve vylepšení si znalostí o EU a jejích orgánech, ale dala mi mnoho nápadů a materiálů do výuky. Navíc bych ráda v budoucnu pořádala do Bruselu výlety s žáky, protože návštěvu Domu evropských dějin by měl absolvovat každý.

Ing. Martina Dlouhá

Lyžařský kurz očima vedoucího

Druhý březnový týden vyrazila naše škola po 4 letech na lyžařský kurz. Letos poprvé jsme tento kurz situovali do lyžařského areálu Černá hora v Janských Lázních. Ubytování jsme měli zajištěné v hotelu Astoria.

Prioritně byl kurz zaměřen na techniku jízdy na sjezdových lyžích nebo na snowboardu, ale věnovali jsme se i běžkám. Nejprve hned v den příjezdu jsme se šli sklouznout a zahrát si nějaké hry na sněhu s běžkami na nohou a ve čtvrtek, 5. den pobytu, jsme na nich vyrazili na celodenní túru. Záměrně jsme zvolili den, kdy bylo nejhezčí počasí, a tak během takřka 20 kilometrů jsme viděli dost z krás, které Krkonoše nabízejí. I přes mnoho pádů, které postihly snad každého z nás, většina účastníků tento výlet hodnotila vesměs pozitivně.

Na sjezdovkách většina z nás najezdila stovky kilometrů a poslední den výcviku se instruktoři shodli na faktu, že bez výjimky všichni studenti lyžují či snowboardují o poznání lépe.

Během celého kurzu nedošlo k žádnému zásadnějšímu úrazu či zranění a všichni jsme z lyžařského kurzu odjížděli sice unavení, ale hlavně spokojení. Snad i příští rok bude z řad studentů dostatečný zájem a na „lyžák“ vyrazíme opět.

Mgr. Filip Dolejší, vedoucí kurzu

„Lyžák“ byl super

Lyžařský kurz se mi velice líbil, a to i přesto, že jsem nelyžoval. Ovšem to, že jsem nelyžoval, jsem si vynahradil sáňkováním či během na běžkách.

Za mě to byl velice povedený kurz, který ve mně nechal spousty krásných zážitků.

Pavel Perner, 2. A

Každý den jsme vyrazili do SKI areálu Černá hora, který byl určený pro lyžaře všech dovedností. Dobré bylo i to, že i lyžaři, kteří na lyžích stáli poprvé, s námi mohli vyrazit lanovkou, ale jezdili na jednodušších sjezdovkách.

Hodně z nás také zaujal místní bufet, kde jsme si rádi odpočinuli. Celkově byl lyžařský kurz dost zábavný a myslím, že můžu za všechny říct, že jsme si ho užili.

Natálie Kubičková, 2. A

„Takovej lyžák, jako byl tenhle, už nezažijeme.“

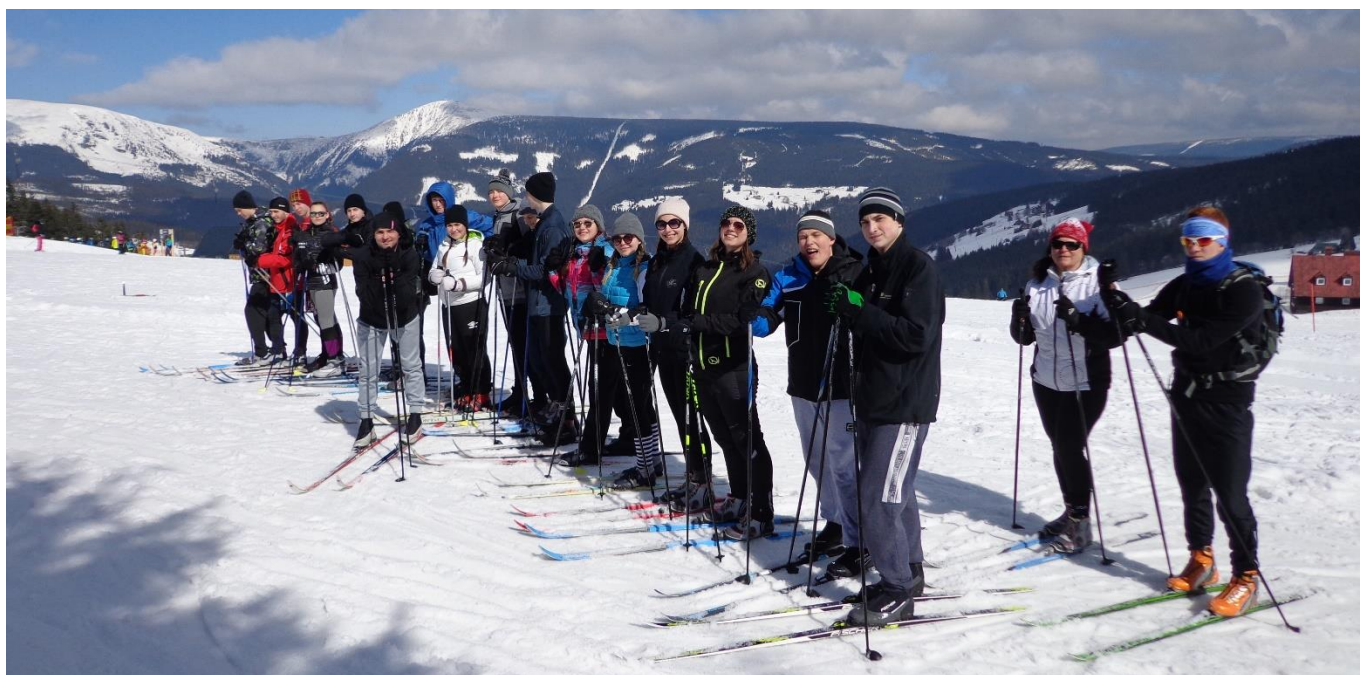
Když jsme dorazili tak jsme se hned šli projít po okolí a pak pan profesor vymyslel, že si půjdeme „osahat“ běžky. No, řeknu vám, větší komedii jste nezažili...

Ve čtvrtek nastal den D a my jsme vyrazili na celodenní výlet na běžkách. Ty nám ukázaly hory i jinak než jen ze sjezdovky, a byla to nádhra! Padlo krásných 16 km a nám se běželo krásně, protože jsme si kvalitně navoskovali lyže. Musím tento den hodnotit jako velmi vydařený!

Další dny jsme opět lyžovali a pak už nastal den odjezdu a nám se nechtělo domů. Byl to skvělý lyžák a doufám, že příští rok opět pojedeme.

Ještě bych ráda nakonec citovala pana profesora Dolejšího: „Takovej lyžák, jako byl tenhle, už nezažijeme.“

Natálie Dandová, 2. A

Celý lyžařský kurz byl velice povedený. Počasí nám sice první dny moc neprálo, ale to nás nijak nezastavilo od toho, si to pořádně užít. Nejvíce vzpomínám asi na den strávený na běžkách. Jeli jsme z Černé hory na Lesní boudu a mě to ohromně bavilo a myslím si, že na to, že jsem na běžkách stál podruhé za život, to celkem šlo. Po této trase jsem byl velice unavený a jediné, na co jsem se zmohl, bylo lehnout si do své postele a zaspát večeri.

Jonáš Moutelík, 2. A

Kromě povinného výcviku jsme měli možnost v osobním volnu poznat samotné Jánské Lázně, kde jsme byli ubytováni. Díky večerním procházkám jsme našli místní taneční klub, kde jsme strávili poslední večer a na maximum si to užili.

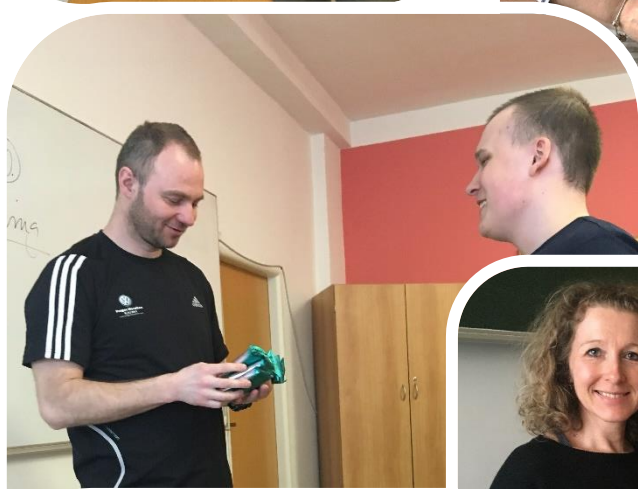
Kristýna Hnízdilová, 3. A

Blahopřání ke Dni učitelů

28. březen, den narození Jana Ámose Komenského, si připomínáme jako Den učitelů. My, třída 2. A, jsme si na tento významný den vzpomněli a všem našim profesorkám, které nás učí a občas se s námi trápí, jsme koupili k tomuto dni krásnou kytičku. Samozřejmě jsme nezapomněli ani na paní ředitelku a paní zástupkyni. Všechny měly velikou radost a byly ohromně překvapené. Nejčastější věty byly: „To je krásné! To se tu snad ještě nestalo. Vy jste prostě nejlepší.“ Měli jsme příjemný pocit, když jsme slyšeli tato slova. A na koho jsme ještě v žádném případě nezapomněli, byl pan učitel Dolejší, kterému jsme však nedali kytičku, ale nálož sušenek s názvem „Mila“. Věděli jsme totiž od něj, že je má nejraději. I on byl velmi překvapený a my jsme naopak měli dobrý pocit, že jsme tímto způsobem mohli svým učitelům poděkovat.

Nikola

Zahrádková a třída 2. A

Petr Žebro

Když na mne na facebooku „vyskočil“ článek o zásahu policejní hlídky, uvědomila jsem si, že z fotografie se na mne usmívá můj bývalý žák. Upřímně, nikdy by mě nenapadlo, že bude jednou dělat zrovna takovou práci. A tak mi to nedalo a požádala jsem ho o rozhovor.

Petře už je to 12 let, co jste mi nosil, coby své třídní, omluvenky. Chtěl jste už v té době být policistou?

Před 12 lety mě ani nenapadlo, že budu někdy sloužit u Policie. Je pravdou, že práce v Integrovaném záchranném systému mě vždycky lákala, pomoc v tísni, záchrana lidských životů, to byl vždycky můj sen, hlavně mě lákala služba u Hasičského záchranného sboru.

Když sem si ale podával žádost o zařazení do služebního poměru, celý Středočeský kraj byl plně obsazen. Řekl sem si, že to zkusím zatím u policie a časem přestoupím. Teď už sem tam deset let a přestup už rozhodně nechystám.

Sloužím jako člen Prvosledové hlídky OHS Kladno. Vyjíždíme na jakékoliv oznámení linky 158 v území Kladna. K tomu jako člen Pořádkové jednotky Středočeského kraje, ("jednotky těžkooděnců") vyjíždím na riziková sportovní utkání, demonstrace, pochody ale i živelné pohromy. Svou druhou práci vykonávám v Nemocnici Kladno jako řidič převozové sanity a ve svém volném čase jsem členem výjezdové jednotky dobrovolných hasičů ve Zlonicích. Takže vlastně figuruji v celém systému IZS.

Tak to je slušné portfolio. Když někomu zachráníte život, musí to být nádherný pocit, ale je to spojeno jistě s velkou dávkou adrenalinu, napětí, nebezpečí... Jak to vnímáte? Máte čas na to myslet před zásahem nebo třeba večer doma u krbu...?

Asi ten nejkrásnější pocit je zachránit život, to je pravda. Samozřejmě, určitá dávka emocí to je. Když sem začínal, každý takový zásah doprovázel pocit nervozity, hlavně cestou na místo události. Teď už je to před i při tom úplně jiné. Mám kolem sebe tým skvělých lidí a každý ví, co bude dělat, ještě než dorazíme na místo. Ale i když tuhle práci budu dělat celý život, tak cestou k nějaké vážnější události se mi určitě srdce rozbuší rychleji. A co se týká přemýšlení doma u krbu? Doma mám obrovskou podporu od mé úžasné a milované polovičky. Vždycky mě doma vyslechne a upřímně se o mou práci zajímá. To mi dodává sílu.

A co syn? Hraje si na policajta nebo na hasiče?

Matýsek v tom má stejný hokej jako táta. Někdy si hraje s hasičským, jindy s policejním autem, občas i se sanitkou. Nemá úplně vybráno. Ale postýlku má policejní a na zdi obrázek hasičského auta

Prvosledová hlídka z Kladna vypátrala ženu, která spolykala prášky a následně se chtěla utopit

<http://tydenikpolicie.cz/prvosledova-hlidka-z-kladna-vypatrala-zenu-ktera-spolykala-prasky-a-nasledne-se-chtela-utopit/>

Nejsme policejní, nýbrž obchodní akademie, přesto se zeptám, jestli se Vám hodí, ať už v práci nebo v soukromí, něco z toho, co jste se u nás naučil. Jak vůbec vzpomínáte na školu?

No, díky vaší trpělivosti s mojí nešikovností, jsem teď v psaní všema deseti hotový přeborník. Ale nejvíc na školu vzpomínám spíš bez učení, přece jen sem nikdy nebyl zrovna premiant třídy. Nejraději vzpomínám na všechny aktivity okolo – přestávky, lyžařský výcvik, sportůlek, maturitní ples – a hlavně na ten kolektiv, na ten nikdy nezapomenu. Tím myslím ale i profesory a profesorky. Byla to pro mě krásná doba a celkově ty roky na ekonomce mě připravily na život a naučily mě hodně. Za to jsem opravdu vděčný. A jsem moc rád, že i můj bratranec si vybral ekonomku jako svoji střední školu.

Ani nevíte, jak jsem ráda, že jste vzpomenul zrovna lyžák. Petře, moc děkuji za rozhovor a za milá slova. Nemáte vůbec za co. A uvidíte, že o lyžák se ještě poperou!

Ptala se Ing. Michaela Seghmanová (fotografie: Týdeník Policie a Petrův osobní archiv)